

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

836. An casu, quo illegitimus obtinuit beneficium in Ecclesia, in qua pater
ejus habet, aut habuit beneficium, possit illud pernautare cum alio extra
illam Ecclesiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

concessa, argumento *c. non potest*, de prob. in 6. c. Ordinariis, de offic. Ordinar. in 6. dispensatus ad beneficium, quod quis dimittit, non potest vi illius dispensationis aliud ei subrogare. Castrop. de benef. d. 6. p. 3. §. 3. n. 10. Gonz. gl. 14. n. 56. ubi postquam dixisset, quemadmodum prohibitus acquirere de novo, non prohibeat permutare, ita etiam in puncto juris dispensatus ad unum beneficium tantum, potest illud permutare pro alio, ut afferunt Jo. And. & Franc. in c. non potest, de prob. in 6. Gamb. in c. 1. de rer. perm. in 6. n. 79. Crescent. decis. 2. n. 6. de reb. Eccl. non alien. subdit: Contraria tamen doctrina de stylo Curia in praxi servanda, iuxta decis. Rot. & decis. 1. de filio presb. in novis. Azor p. 2. l. 7. c. 29. q. 14. ubi id sic exemplificat. Titius à Papa dispensatus ad habendum simul duo curata, non potest unum ex illis permutare cum alio simili beneficio curato; quia indulgentia seu dispensatio Papae, utpote odiosa non extenditur ad alia, sed in duobus primis finitur; citat pro hoc Federic. de Senis de perm. q. 12. Agid. ed. tr. p. 3. q. 9. Ubald. ed. tr. n. 5. & 6. Unde iam dedit Azor cum Federic. & Ubald. Quod si talis de facto permute illorum unum coram Ordinario, rata quidem esse adeptiōem illius beneficii, quod de novo recipit (cujus contrarium, nempe non valere adeptiōem hanc secundi beneficii, vel tertii in habitibus duo ex dispensatione Papae, nisi duo prima dimittat, tenet Lapsus apud eundem Azor) eo ipso tamen amittere & illud, quod permute cum alio; qui illud dimittit, & alterum, quod prius cum eo simul habebat, quoque perdere; eo quod illud per adeptiōem tertii illius beneficii curati vacet. Proinde, ut idem Azor, teste Miles in reperto. v. permutatione, solet a Papa impetrari plena facultas, ut nempe possit aliquis ea duo beneficia simul habere, vel alterutrum, aut utrumque dimittere, & alia similia obtinere.

Questio 835. An mente captus, senex, infirmus permutare possint?

1. Respondeo ad primum negativo: Cūm enim talis usuratio, & sic consensu careat, donare, alienare, simileve quid facere nequeant. Chok. de perm. p. 1. c. 29. n. 1. & 2. Card. de Luca de benef. d. 41. n. 3. Valebit tamen facta à tali permutatione extra tempus amentia, nimurum tempore lucidi intervalli. Chok. loc. cit. n. 4. plura de his uti & num permutatione facta präsumatur tempore amentia, vide apud eund. & Cardin. de Luca loc. cit. ubi etiam, ex Menoch. l. 1. presump. 18. quod, cūm amentia non präsumatur, sed perfecte & concludenter sit probanda, uti & dicta à nobis suprà, ubi, an tales resignare possint.

2. Respondeo ad secundum, & tertium: Permutationem factam à sene präsumi fraudulentam, uti & factam ab infirmo. Paris. l. 13. q. 4. n. 6. & 7. permutationem autem factam fraude esse nullam. Paris. ibid. n. 5. Porrò qualiter in infirmis resignantibus permutationis gratia locum habeat regula de infirmis resignantibus, vide dicta suprà, ubi, in quibus resignationibus hæc regula locum habeat.

Questio 836. An casu, quo illegitimus obtinuit beneficium in Ecclesia, in qua pater ejus habet, aut habuit beneficium, possit illud permutare cum alio extra illam Ecclesiam?

Respondeo affirmativè: Sic enim Trid. sess. 25.

cogendum, ut resigner, vel extra illam Ecclesiam permuteat intra tres menses, alias ipso iure privatus existat, & super iis quæcumque dispensatio subreptitia censeatur. Chok. de perm. p. 1. c. 30. n. 1. De cetero filius legitimus Presbyteri non solùm non cogitur tale beneficium, quod habet in Ecclesia, ubi Pater ejus habet, aut habuit, dimittere; sed etiam per viam permutationis obtainere beneficium in Ecclesia, ubi Pater illius habet, vel etiam praesidet, non tamen illud, quod Pater ejus proxime habuit. Chok. ibid. n. 3.

Questio 837. An valeat permutatione pro tertio?

Respondeo negative: Permutatione enim debet esse interduos, & damnatur permutatione triangularis, aut quadrangularis; veluti si resigne meum beneficium in favorem Petri, uti resigner suum, non in favorem mei, sed in favorem Joannis. Gonz. gl. 14. n. 58. Ventrigl. l. 2. annot. 4. §. 2. num. 33. Garc. p. 11. c. 14. nu. 21. & 22. citans Suar. l. 4. de Simon. c. 35. nu. 18. Azor p. 2. l. 7. c. 30. q. 6. Less. l. 2. c. 35. n. 87. Federic. de Senis de perm. q. 40. in fine. Nav. conf. 43. de Simon. n. 3. & plures alios. Et talem permutationem triangularem factam coram Ordinario simoniacam dicunt Gonz. Azor. Less. & alii passim. Porro licet coram Ordinario expediti nequeat. Gonz. Ventrigl. Azor. Less. loc. cit. expediti tamen poterit coram Papa. Less. loc. cit. num. 88. restatur tamen Gonz. loc. cit. n. 60. Papam tales triangulares permutationes hodiendum non admittere. Posse nihilominus etiam coram Ordinario eundem finem obtineri dupliciti permutatione coram eo facta; dum nimirum ego resigno Petru meum, & ipse mihi suum, & dein habitu beneficio Petri illud permute cum beneficio Pauli, quod primitus intendebam habere, tradit Less. loc. cit. n. 88.

Questio 838. Num permutare quis possit cum minus digno?

1. Respondeo: Præter ea, quæ dicta sunt super hoc in punto de resignante in favorem minùs idonei, quām est resignans; hæc enim eadem locum habent in permutatione, ut Azor p. 2. l. 6. c. 15. q. 10. Illicitam omnino esse permutationem, non fecus ac resignationem cum notabilitate mindi digno, peccatque (graviter aut leviter, prout per hoc notabile, vel minus notabile damnum inferitur Ecclesiæ) tam permutationes, quām perstitutionem admittens. Hic quidem, quia tenet ex fidelitate ad minimum, & Justitia legali Ecclesiæ bonum promovere, & damnum ejus impediens; quin & ex Justitia distributiva ejus bona non distribuiere in ejus damnum. Iste verò quia est causa iniq[ue] collationis, & damni Ecclesiæ; etiæ enim resignans & permutans non sit distributor, non potest tamen iniq[ue] distributionem petere & protinus, & sic adhuc esse causa damni Ecclesiæ. Ita Passerini de Elecl. c. 30. q. 9. num. 133. qui etiam hinc interficit, contingere posse, ut neque sufficiat ad vitandum peccatum resignare vel permute cum aquo digno, v. g. si Rector beneficii sit senex, & is, cui resignat, vel cum quo permuret, sit Juvenis, & non defint digniores, quibus committi poterit cura illius Ecclesiæ in brevi vacatura; eo quod tunc non fiat permutatione sine notabili damno Ecclesiæ, ac ideo per se loquendo licet nequeat.

2. Nec obstat ait Passerini. Primo, quod iuris tantum loquuntur de eligentibus, presentantibus